

[Aksel Larsen.]

endebragt. Vi maa snart kunne begynde at faa nogle af Resultaterne, vi maa vel snart kunne begynde at behandle Regningerne, som i Befolkningens Navn skal stiles til Reaktionen og Overklassen her i dette Land.

Saa et Par Ord om vor Rolle under Valget, som har været berørt dels af forskellige konservative Talere, dels af Statsministeren og en Smule af det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch. Der har været diskuteret om, hvem vi hjalp, og naturligvis har man fra konservativt Hold, for en Gangs Skyld i Overensstemmelse med Sandheden, forklaret, at vi hjalp Socialdemokratiet, medens Statsministeren har vist dette fra sig og sagt, at vi støttede Reaktionen. Jeg tror, at Statsministeren tager fejl. Det er nu ganske vist, som jeg har sagt: De Gange, vi har opstillet selvstændigt til et Valg, er vi blevet mødt med voldsomme Bebrejdelser fra Socialdemokratiet, fordi vi ikke vilde stemme socialdemokratisk. Nu gør vi det, og saa siger man bagefter, at det var et ondartet Forsøg paa at støtte Reaktionen her i Landet.

Naa, det kan vi altsaa lade ligge. Jeg vil blot fastslaa den ene Ting, at hele denne voldsomme Kanonade med Broen til Moskva, som skulde forskrække en Del af Befolkningen og faa den til at stemme for Landstingets Bevarelse, virkede ikke. Det kan enhver, der betragter Valgtallene og sammenligner med Valgstemmerne ved Folketingsvalget i Fjor, se. Det gik ikke, Forskrækkelsesagitationen var frugtesløs og hvorfor? Jeg tror, fordi største Parten af Befolkningen i dette Land er vokset fra den Tid, da man kunde gøre den bange for Kommunismen. Der var engang, da Socialistforskrækkelse var i Kurs og var virksom — de Tider er forbi. Der var engang, da Kommunismeforskrækkelse var i Kurs og var virksom — de Tider er, tror jeg, ved at være forbi. (Afbrydelse af *Christmas Møller*). Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller kom med en Bemærkning, som jeg ganske vist ikke hørte, men jeg formoder, det var noget i Retning af, at Kommunisterne var blevet skikkelige. Var det ikke noget saadant? (*Christmas Møller*: Nej, det er helt forbi med jer selv!).

Det er helt forbi med os. Det siger den Mand, som for en Maaned siden levede højt paa vor kolossale, alt afgørende Rolle i dette Land. Men det kunde jo være, at en stor Part af Befolkningen har opdaget det, som det ærede Medlem Hr. Kristen Amby ikke vil og ikke ønsker at opdage, nemlig

at Kommunisterne vil, at Folkets Flertal skal herske, og at Kommunisternes praktiske Program aldeles ikke er skadeligt, men gavnligt for største Parten af Befolkningen. Jeg tror, det er det, der er Forholdet, og derfor er Statsministeren og de af hans Parti, der bruger samme Metoder, fuldkommen ved Siden af, naar de tror, det er nødvendigt for at redde sine Stemmer at tage saa voldsomt Afstand fra Kommunisterne. Tværtimod, det vil i høj Grad virke forbløffende paa mangfoldige, ja, maaske efterhaanden paa Flertallet af Statsministerens egne Vælgere, og derfor skulde man lade være med at svække Fronten ved at føre den Slags Tale, som bl. a. er ført her.

Den højtærede Statsminister siger, at han foretrækker i min gamle Rolle og ikke i den Maskering, jeg anlagde under Valgkampen, og taler om, at her optræder jeg i min gamle Rolle igen. Jeg opfordrer Statsministeren og andre til at tage Fortrykket og læse min første Tale og den Tale, jeg holder nu, og sammenligne dem med den, jeg holdt i Rigsdagen før Valget under Valgkampen — hvilken Tale har været aftrykt i sin fulde Udstrækning i „Arbejderbladet“ og staar til Raadighed for dem, der vil læse den — og derefter svare paa, om der er nogen som helst politisk Forskel i Indholdet og Linien i Talen før Valget, under Valgkampen og Talerne her i Rigsdagen nu. Der er *ingen*. Saa det drejer sig ikke her om nogen Genoptræden eller Afkastning af nogen Maske eller noget lignende.

Der var en Tid, da Statsministeren var meget vred paa mig af ganske andre Grunde end nu, men de Tider skal vi naturligvis lade ligge. Jeg gør kun opmærksom paa, at det vilde være formaalistjensligt, om Socialdemokratiet herhjemme snart lærte af Tiden og Udviklingen og opdagede, at H. I. P. A.-Metoderne har givet ganske frygteligt Bagslag og i Stedet for hjalp til virkelig at organisere en Slags kraftig Front mod Reaktionen, som man i allerhøjeste Grad har Brug for ogsaa herhjemme, til Trods for Valgsejren ved Landstingsvalget.

Jeg skal ikke beskæftige mig med Spørgsmaalet om, hvorvidt vi har en Prioritet, der svæver over Skorstenen, eller ej, jeg ved kun, at de Prioriteter, der svæver over Husmandens Skorsten, er dem, der trykker Husmanden mest. Jeg skal derimod sige, at det er mig en Glæde, hvis Statsministerens Ord: Vi indblandet os ikke i Ruslands indre Forhold, skal optages som en alvorlig Regerings- og Partierklæring. Saa kan vi maaske være fri for at se de Ting i Retning af Indblanding i Ruslands indre